

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 8. júna 2016*

„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie zobrazujúcej symbol mieru — Žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu — Nedodržanie lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd“

Vo veci T-583/15,

Monster Energy Company, so sídlom v Corone, Kalifornia (Spojené štáty), v zastúpení: P. Brownlow, solicitor,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. júla 2015 (vec R 2788/2014-2) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia zobrazujúceho symbol mieru ako ochrannej známky Európskej únie,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni a L. Madise (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 5. októbra 2015,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 6. novembra 2015,

so zreteľom na to, že hlavní účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a keďže sa na základe článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodlo, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 21. novembra 2012 žalobkyňa, spoločnosť Monster Energy Company, podala na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) prihlášku nasledujúceho obrazového označenia:

- 2 Výrobky, pre ktoré bola prihláška podaná, patria do tried 5, 30 a 32 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.
- 3 Rozhodnutím z 8. mája 2013 prieskumový pracovník zamietol zápis prihlasovanej ochrannej známky na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 v spojení s pravidlom 11 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189) v znení zmien a doplnení.
- 4 Dňa 8. júla 2013 sa žalobkyňa proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka odvolala na EUIPO na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.
- 5 Prvý odvolací senát EUIPO odvolanie zamietol rozhodnutím z 11. decembra 2013 (ďalej len „prvé rozhodnutie“).
- 6 Faxom z 23. júna 2014 sa žalobkyňa na EUIPO obrátila s tvrdením, že v nadväznosti na overenie stavu vývoja veci sa dozvedela, že prvý odvolací senát EUIPO prijal prvé rozhodnutie. Tvrdila však, že jej toto rozhodnutie nebolo doručené. V dôsledku toho požiadala o novú lehotu na podanie žaloby, aby mohla prípadne podať na Všeobecný súd žalobu proti prvému rozhodnutiu.
- 7 Elektronickou poštou z 2. júla 2014 a vzhľadom na absenciu odpovede na fax z 23. júna 2014 žalobkyňa zopakovala svoju žiadosť, pričom na EUIPO podala sťažnosť.

- 8 Elektronickou poštou z 10. júla 2014 oddelenie sťažností služby EUIPO pre styk s užívateľmi odpovedalo žalobkyni, že prvé rozhodnutie jej bolo doručené faxom 20. decembra 2013 v súlade s tým, čo vyplývalo zo správy o prenose zo zariadenia používaného na zasielanie, ktorá okrem dátumu, hodiny a čísla adresáta obsahovala aj údaj „OK“. Toto oddelenie v podstate ďalej uviedlo, že Všeobecný súd má právomoc rozhodovať o žalobe proti prvému rozhodnutiu a posudzovať by prípustnosť žaloby vzhľadom na uvedené okolnosti a predložené dôkazy.
- 9 Faxom z 15. júla 2014 register odvolacích senátov žalobkyni potvrdil obsah správy o prenose z faxu použitého na oznámenie prvého rozhodnutia a uviedol, že EUIPO nemôže poskytnúť novú lehotu na podanie žaloby.
- 10 Medzi žalobkyňou a službami EUIPO došlo v nasledujúcich týždňoch k výmene ďalšej korešpondencie, pričom žalobkyňa napokon uskutočnila dva paralelné postupy.
- 11 Na jednej strane návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. augusta 2014 a zaregistrovaným pod číslom T-633/14 žalobkyňa podala na Všeobecný súd žalobu proti prvému rozhodnutiu.
- 12 Na druhej strane v ten istý deň predložila EUIPO žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu v zmysle článku 81 nariadenia č. 207/2009.
- 13 V tejto žiadosti na účely obnovy svojho práva na spochybnenie prvého rozhodnutia pred Všeobecným súdom a na účely dosiahnutia toho, aby jej prihláška ochrannej známky Európskej únie zostala zapísaná v registri EUIPO počas konania pred súdom Európskej únie, žalobkyňa poukázala na okolnosti a prekážky, v dôsledku ktorých sa aj napriek všetkej obozretnosti, ktorú preukázala, dozvedela o tomto rozhodnutí až 17. júna 2014. Oznámenie prvého rozhodnutia z 20. decembra 2013 jej nebolo doručené. EUIPO preto mal uviesť, že dodržanie lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd treba posúdiť so zreteľom na 17. jún 2014 ako východiskový dátum, ako aj opätovne do svojho registra zapísať prihlášku ochrannej známky Európskej únie, ktorú podala žalobkyňa.
- 14 Listom z 29. augusta 2014 register odvolacích senátov uviedol, že nemôže vyhovieť žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu z dôvodu, že článok 81 nariadenia č. 207/2009 sa týka iba lehôt uplatniteľných vo vzťahu k EUIPO a nie lehôt uplatniteľných vo vzťahu k Všeobecnému súdu, že správa o prenose z použitého faxu potvrdzovala doručenie prvého rozhodnutia 20. decembra 2013 a že Všeobecný súd, ktorý následne rozhoduje, sa môže vysloviť ako jediný.
- 15 Dňa 28. októbra 2014 žalobkyňa podala na EUIPO odvolanie proti listu registra odvolacích senátov z 29. augusta 2014. Toto odvolanie bolo doplnené dodatočným vyjadrením z 31. decembra 2014, v ktorom žalobkyňa okrem zrušenia listu registra žiadala o opätovné preskúmanie jej žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu.
- 16 Konanie pokračovalo, kým druhý odvolací senát EUIPO neprijal 17. júla 2015 rozhodnutie, ktorým z dôvodu neprípustnosti zamietol odvolanie, ktoré naň podala žalobkyňa (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Toto rozhodnutie bolo žalobkyni doručené 5. augusta 2015.
- 17 V napadnutom rozhodnutí odvolací senát pripomenul niektoré ustanovenia nariadenia č. 207/2009 týkajúce sa opravných prostriedkov proti rozhodnutiam oddelení EUIPO, a to článok 58 ods. 1 a článok 65 ods. 1 a 5 uvedeného nariadenia. Takisto pripomenul obsah článku 81 ods. 1 toho istého nariadenia, ktorý vymedzuje všeobecnú pôsobnosť konania o uvedení do predchádzajúceho stavu.
- 18 Odvolací senát následne uviedol, že list registra odvolacích senátov z 29. augusta 2014 nepredstavuje rozhodnutie, ktoré oddelenie EUIPO prijalo na prvom stupni a proti ktorému možno podať odvolanie na základe článku 58 nariadenia č. 207/2009, v dôsledku čoho bolo odvolanie neprípustné.

- 19 Odvolací senát tiež uviedol, že článok 81 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 nebol vôbec v prejednávanej veci uplatniteľný. Odvolací senát, ktorý v podstate zdôraznil, že tento článok sa vzťahuje na situácie, keď nebola lehota „voči úradu“ dodržaná, a že žalobkyňa žiadala o obnovu jej práv, pokiaľ ide o lehotu vo vzťahu k Všeobecnému súdu na účely podania žaloby na tento súd, t. j. v rámci konania, ktoré sa neuskutočňuje pred EUIPO, usúdil, že nemá právomoc rozhodovať o tejto žiadosti. V tejto súvislosti odmietol výklad žalobkyne, podľa ktorého mala byť lehota uvedená v tomto ustanovení chápaná ako „týkajúca sa“ EUIPO alebo „súvisiaca s“ EUIPO, inými slovami mala byť stanovená vzhľadom na každý akt EUIPO.
- 20 Odvolací senát tiež uviedol, že na Všeobecnom súde prebiehalo konanie o žalobe žalobkyne proti prvému rozhodnutiu, čím sa potvrdila neexistencia právomoci odvolacieho senátu rozhodovať o žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu.
- 21 Uznesením z 9. septembra 2015, *Monster Energy/ÚHVT (Vyobrazenie symbolu mieru)* (T-633/14, neuvverejnený, EU:T:2015:658), Všeobecný súd zamietol žalobu proti prvému rozhodnutiu ako zjavne neprípustnú z dôvodu jej oneskoreného podania. Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie na Súdny dvor. Súdny dvor uznesením zo 4. mája 2016, *Monster Energy/EUIPO (C-602/15 P)*, odvolanie zamietol.
- 22 Práve za týchto okolností žalobkyňa podala túto žalobu 5. októbra 2015.

Návrhy účastníkov konania

- 23 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - vrátil vec druhému odvolaciemu senátu EUIPO, aby sa rozhodlo o merite žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu,
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.
- 24 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 25 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby v podstate uvádza štyri žalobné dôvody. Po prvé odvolací senát porušil článok 58 nariadenia č. 207/2009, keď usúdil, že proti listu registra odvolacích senátov z 29. augusta 2014 nemohlo byť podané odvolanie podľa tohto ustanovenia. Po druhé odvolací senát porušil článok 65 ods. 5 tohto nariadenia, keď potvrdil, že dátumom doručenia prvého rozhodnutia, ktorý mal byť zohľadnený na účely stanovenia lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd, bol 20. december 2013. Po tretie odvolací senát tiež porušil článok 81 uvedeného nariadenia tým, že usúdil, že tento článok sa neuplatňuje na situáciu, keď bola podaná žiadosť o poskytnutie novej lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd, pričom neuznal svoju právomoc uplatniť toto ustanovenie v prejednávanom prípade. Napokon po štvrté odvolací senát neprijal rozhodnutie a porušil článok 75 toho istého nariadenia, keď sa nevyslovil – a teda v tejto súvislosti neodôvodnil napadnuté rozhodnutie – k druhej žiadosti, ktorá sa spomína v bode 13 vyššie a nachádza sa v žiadosti

o uvedenie do predchádzajúceho stavu, pričom bola zopakovaná v dodatočnom vyjadrení žalobkyne zaslanom odvolaciemu senátu, a to k žiadosti týkajúcej sa opätovného zápisu jej prihlášky ochrannej známky Európskej únie do registra EUIPO počas skúmania jej žaloby súdom Únie.

- 26 Najskôr treba preskúmať posledný žalobný dôvod založený na opomenutí rozhodnúť a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

O žalobnom dôvode založenom na opomenutí rozhodnúť a nedostatku odôvodnenia

- 27 Žalobkyňa podala na EUIPO svoju žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu v súvislosti s lehotou na podanie žaloby na Všeobecný súd, pričom uviedla, že vzhľadom na to, že táto lehota nezačala opätovne plynúť od 17. júna 2014, stratila nielen právo na podanie žaloby na súd Únie, ale aj právo na zachovanie svojej prihlášky ochrannej známky Európskej únie. Žalobkyňa v rámci svojich návrhov, ktoré obsahuje uvedená žiadosť, výslovne žiadala, aby bolo rozhodnuté, že lehota na podanie žaloby na Všeobecný súd začne opätovne plynúť od 17. júna 2014, a aby jej prihláška ochrannej známky Európskej únie bola opätovne zapísaná do registra EUIPO počas skúmania jej žaloby súdom Únie. Tieto úvahy a návrhy zopakovala vo svojom dodatočnom vyjadrení pred odvolacím senátom.
- 28 Vo svojej žalobe na Všeobecnom súde žalobkyňa zdôrazňuje, že odvolací senát sa v napadnutom rozhodnutí nevyslovil k jej žiadosti súvisiacej s druhým právom spomenutým v bode 27 vyššie, ktorá sa týka opätovného zápisu jej prihlášky ochrannej známky Európskej únie do registra EUIPO počas skúmania jej žaloby súdom Únie. Napadnuté rozhodnutie *a fortiori* neobsahuje v tejto súvislosti nijaké odôvodnenie, čo predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí, ktoré žalobkyni bráni, aby v tomto smere účinne bránila svoje práva. Žiada Všeobecný súd, aby sa vyslovil k uvedenej žiadosti, pričom tvrdí, že uvedená neexistencia odôvodnenia tiež narúša schopnosť Všeobecného súdu preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia.
- 29 Opomenutie rozhodnúť o žiadosti môže viesť k aspoň čiastočnému zrušeniu rozhodnutia odvolacieho senátu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. júla 2002, SAT.1/ÚHVT(SAT.2), T-323/00, EU:T:2002:172, bod 19].
- 30 V prejednávanej veci, ako bolo pripomenuté v bode 27 vyššie, žalobkyňa podala na EUIPO žiadosť smerujúcu k opätovnému zápisu jej prihlášky ochrannej známky Európskej únie do registra EUIPO počas preskúmania jej žaloby súdom Únie, a to v rámci jej žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu týkajúcej sa lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd, a teda spojila túto žiadosť o opätovné zapísanie so svojou žiadosťou týkajúcou sa tejto lehoty.
- 31 Keďže odvolací senát potvrdil stanovisko registra odvolacích senátov, podľa ktorého sa konanie o uvedení do predchádzajúceho stavu nemôže týkať lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd, samotná žiadosť o opätovný zápis ochrannej známky Európskej únie do registra EUIPO, ktorá súvisí so žiadosťou o poskytnutie novej lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd so začiatkom 17. júna 2014, musela byť zamietnutá. Zo strany odvolacieho senátu teda nedošlo k opomenutiu rozhodnúť vzhľadom na rámec žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu, v ktorom bola tomuto odvolaciemu senátu predložená žiadosť o opätovný zápis.
- 32 Toto konštatovanie nie je v rozpore so skutočnosťou, uvedenou vo vyjadrení EUIPO k žalobe, že prihláška ochrannej známky Európskej únie, ktorú podala žalobkyňa, má v súčasnosti v registri stav „prebiehajúce konanie“ a nie „prihláška zamietnutá“. EUIPO totiž bez ohľadu na rámec žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu konštatoval, že proti zamietnutiu zápisu dotknutej ochrannej známky bola podaná žaloba na súd Únie, a vyvodil z toho dôsledok, že prihláške mal byť v registri priradený stav „prebiehajúce konanie“.

- 33 Pokiaľ ide o údajný nedostatok odôvodnenia, treba pripomenúť, že v súlade s článkom 75 nariadenia č. 207/2009 musia byť rozhodnutia EUIPO odôvodnené. Táto povinnosť odôvodnenia, ktorá tiež vyplýva z článku 296 ZFEÚ, je predmetom ustálenej judikatúry, podľa ktorej z odôvodnenia musia jasne a nepochybné vyplývať úvahy autora aktu, a to tak, aby na jednej strane dotknuté osoby mohli účinne vykonať svoje právo žiadať o súdne preskúmanie napadnutého rozhodnutia a na druhej strane súd Únie mohol vykonať svoje preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Nevyžaduje sa však, aby boli v odôvodnení uvedené všetky relevantné skutkové a právne okolnosti. Otázka, či odôvodnenie rozhodnutia spĺňa tieto podmienky, musí byť posudzovaná nielen vzhľadom na jeho znenie, ale aj na jeho kontext, ako aj na všetky právne pravidlá upravujúce dotknutú oblasť [rozsudky z 29. februára 1996, Komisia/Rada, C-122/94, EU:C:1996:68, bod 29, a z 28. januára 2016, Gugler France/ÚHVT – Gugler (GUGLER), T-674/13, neuvverejnený, EU:T:2016:44, bod 52]. Takisto požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, najmä na obsah aktu a povahu uvádzaných dôvodov, čo znamená, že nie vždy vyžaduje prijatie výslovného stanoviska k všetkým skutočnostiam, ktoré uviedli alebo požadovali dotknuté osoby [rozsudok z 30. marca 2000, VBA/Florimex a i., C-265/97 P, EU:C:2000:170, bod 93; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 30. novembra 2000, Industrie des poudres sphériques/Komisia, T-5/97, EU:T:2000:278, bod 199, a z 9. decembra 2010, Tresplain Investments/ÚHVT – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, EU:T:2010:505, bod 46].
- 34 Pokiaľ ide o údajný nedostatok odôvodnenia, treba konštatovať, že napadnuté rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ktoré je v súlade s požiadavkami pripomenutými v bode 33 vyššie a ktoré umožnilo pochopiť úvahy odvolacieho senátu a vyhotoviť z nich také zhrnutie, aké sa nachádza v bodoch 17 až 20 vyššie. Hoci odvolací senát oddelene neodôvodnil zamietnutie žiadosti, ktorá sa nachádza v žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu a ktorá bol zopakovaná v dodatočnom vyjadrení žalobkyne, a to o opätovný zápis prihlášky ochrannej známky Európskej únie do registra EUIPO, urobil to tiež preto, že v celom rozsahu zamietol žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu a odvolanie, ktoré mu boli predložené, z dôvodu, že boli podané na nepríslušné oddelenia, a preto nebolo pre každú zo žiadostí potrebné zopakovať tie isté vysvetlenia, ktoré z toho vyplývali.
- 35 Žalobný dôvod založený na opomenutí rozhodnúť a nedostatku odôvodnenia musí byť teda zamietnutý. Následne treba preskúmať tretí žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 81 nariadenia č. 207/2009

- 36 Podľa žalobkyne odvolací senát porušil článok 81 nariadenia č. 207/2009 týkajúci sa konania o uvedení do predchádzajúceho stavu tým, že usúdil, že tento článok sa neuplatňuje na situáciu, keď bola podaná žiadosť o poskytnutie novej lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd, a prijal záver, že nemá právomoc uplatniť toto ustanovenie v prejednávanom prípade.
- 37 Článok 81 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 stanovuje:
- „Práva prihlasovateľa alebo majiteľa ochrannej známky [Európskej únie], alebo iného účastníka konania pred úradom, ktorý napriek vynaloženiu náležitej starostlivosti vyžadovanej okolnosťami nebol schopný dodržať lehotu voči úradu, sa na základe jeho žiadosti obnovia, ak priamym následkom tohto zmeškania je podľa ustanovení tohto nariadenia strata práva alebo opravného prostriedku.“
- 38 Žalobkyňa tvrdí, že normotvorca tým, že uviedol „lehotu voči úradu“, mal namysli lehoty „týkajúce sa“ EUIPO alebo „súvisiace s“ EUIPO. Strata možnosti podať na Všeobecný súd žalobu proti rozhodnutiu odvolacieho senátu z dôvodu nedodržania lehoty na podanie žaloby by tak mohla byť predmetom konania o uvedení do predchádzajúceho stavu, pretože EUIPO je dotknutý takouto lehotou ako autor rozhodnutia, ktoré možno napadnúť, a ako možný účastník konania pred Všeobecným súdom.

- 39 Žalobkyňa sa totiž domnieva, že výrazy „voči“, „týkajúce sa“ a „súvisiace s“ majú rovnaký význam. Zdôrazňuje, že začiatok dotknutej lehoty stanovenej v nariadení č. 207/2009 sa určuje rozhodnutím EUIPO. Tiež zdôrazňuje, pričom odkazuje na článok 64 ods. 3 tohto nariadenia, že uplynutie tejto lehoty bez toho, aby bola na Všeobecný súd podaná žaloba, má za následok právoplatnosť uvedeného rozhodnutia. Zároveň tiež uvádza, že v článku 81 ods. 5 tohto istého nariadenia, v ktorom sú uvedené obmedzenia pôsobnosti konania o uvedení do predchádzajúceho stavu, nie je spomenutý článok 65 uvedeného nariadenia, ktorý upravuje žaloby pred súdom Únie a vymedzuje najmä lehoty na podanie žaloby. EUIPO sa domnieva, že lehota na podanie žaloby na Všeobecný súd sa ho týka z rôznych dôvodov a nedodržanie tejto lehoty môže byť predmetom žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu.
- 40 Je však potrebné pripomenúť, že odôvodnenie 12 nariadenia č. 207/2009 stanovuje:
- „... Je... veľmi dôležité, pri zachovaní existujúcej inštitucionálnej štruktúry Spoločenstva a rovnováhe právomocí, ustanoviť Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), ktorý bude nezávislý, pokiaľ ide o technické záležitosti, a bude mať právnu, administratívnu a finančnú autonómiu. Na tento účel je nevyhnutné a primerané, aby tento úrad bol orgánom Spoločenstva, ktorý bude mať právnu subjektivitu a vykonávacie právomoci, ktoré naň boli delegované týmto nariadením, a aby vykonával svoju činnosť v rámci práva Spoločenstva bez toho, aby sa odoberali právomoci vykonávané inštitúciami Spoločenstva.“
- 41 Ako tvrdí EUIPO, ak by sa jednému z jeho oddelení umožnilo vyhovieť žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu, pokiaľ ide o lehotu na podanie žaloby na Všeobecný súd, viedlo by to k zásahu do právomocí tohto súdu, ktorý s výnimkou preskúmania Súdny dvorom je jediným súdom na posúdenie prípustnosti žaloby, o ktorej rozhoduje v súlade s článkami 256 a 263 ZFEÚ.
- 42 V tejto súvislosti ustanovenia týchto článkov stanovujú, že Všeobecný súd skúma zákonnosť aktov orgánov, úradov alebo agentúr Únie, ktoré zakladajú právne účinky voči tretím osobám, pokiaľ sú splnené podmienky prípustnosti, pričom prihliada najmä ku skutočnosti, že žaloby musia byť podané v lehote dvoch mesiacov buď od uverejnenia aktu, alebo od jeho oznámenia žalobcovi, alebo ak akt nebol uverejnený ani oznámený, odo dňa, keď sa o ňom žalobca dozvedel. Prípustnosť je pritom jedným z prvkov preskúmania žaloby, ktorý patrí do právomoci súdu, a to tým viac, že ju musí preskúmať *ex officio*, ako pripomenul Súdny dvor najmä v uznesení z 26. februára 1981, Farrall/Komisia (10/81, EU:C:1981:60), alebo v rozsudku z 23. apríla 1986, Les Verts/Parlament (294/83, EU:C:1986:166, bod 19).
- 43 Nepochybne článok 263 piaty odsek ZFEÚ stanovuje, že právne akty, ktorými sa zriaďujú orgány, úrady a agentúry Únie, môžu ustanoviť osobitné podmienky a úpravy týkajúce sa žalôb podaných fyzickými alebo právnickými osobami proti aktom týchto orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie, ktoré zakladajú právne účinky voči nim. V prejednávanej veci je však článok 65 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, ktorý uvádza, že žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu sa podáva na Všeobecnom súde do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho senátu, v úplnom súlade so všeobecným režimom stanoveným v článku 263 ZFEÚ, pokiaľ ide o právomoc súdu na účely posúdenia dodržania lehoty na podanie žaloby.
- 44 V tejto súvislosti zo spisu vyplýva, že žalobkyňa sa obrátila na Všeobecný súd po tom, čo sa dozvedela o prvom rozhodnutí, a že v tomto rámci sa Všeobecný súd už zaoberal otázkou dodržania lehoty na podanie žaloby proti tomuto rozhodnutiu, ktorá mu bola predložená. Rozhodol, že žaloba je oneskorená a v dôsledku toho neprípustná. V prípade potreby, ak by bolo podané odvolanie, toto posúdenie by mohlo byť prehodnotené, avšak v každom prípade súdmi Únie a nie EUIPO. Ak by sa aj pripustilo, aby odvolací senát EUIPO vyhovel žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu, Všeobecný súd by v rámci posúdenia toho, či žaloba, ktorá naň bola podaná proti prvému rozhodnutiu, bola alebo nebola podaná oneskorene, tým v nijakom prípade nebol viazaný.

- 45 Za okolností, keď žalobu podanú na Všeobecný súd proti rozhodnutiu odvolacieho senátu EUIPO môže sudca považovať za oneskorenú, sa teda neuplatní článok 81 nariadenia č. 207/2009 týkajúci sa uvedenia do predchádzajúceho stavu, ale použijú sa ustanovenia uplatniteľné na súd, t. j. okrem článku 263 ZFEÚ aj článok 45 druhý odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého „uplynutie lehoty nebude na ujmu práva, ak dotknutá strana preukáže existenciu náhody alebo vyššej moci“.
- 46 Súdne konanie sa napokon nedelí od začiatku na dve časti, ako to je stanovené v článku 81 nariadenia č. 207/2009, na jednej strane spolu s podaním žaloby a na druhej strane s podaním žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu, o ktorej súd rozhoduje oddelene na účely posúdenia prípustnosti žaloby z hľadiska dodržania lehoty na podanie žaloby. Práve v samotnom rámci konania začatého v nadväznosti na podanie žaloby sa totiž v zásade posudzuje prípustnosť tejto žaloby, pričom len v prípade, ak súdu bola predložená námietka neprípustnosti, ktorou sa žiada, aby v tejto súvislosti rozhodol pred prejednaním veci samej alebo aby *ex officio* v tejto súvislosti poukázal na prekážku konania z dôvodu verejného záujmu, možno rozhodnúť samostatným rozhodnutím o prípustnosti a následne rozhodnúť o veci samej, pokiaľ uzná prípustnosť žaloby.
- 47 V dôsledku toho tvrdenia žalobkyne založené na slovníkových úvahách a na okolnosti, že EUIPO je z rôznych dôvodov dotknutý lehotou na podanie žaloby na Všeobecný súd, nemôžu uspieť.
- 48 Procesné ustanovenia článku 81 nariadenia č. 207/2009 sú sami osebe v úplnom súlade s výkladom článkov 256 a 263 ZFEÚ, ktoré boli uvedené v bodoch 41 až 47 vyššie.
- 49 Článok 81 nariadenia č. 207/2009 totiž obsahuje odsek 2, ktorý spresňuje, že zmeškaný úkon sa musí uskutočniť v lehote na podanie žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu, t. j. do dvoch mesiacov od odpadnutia dôvodu zmeškania lehoty. Odsek 4 toho istého článku uvádza, že „o žiadosti rozhodne oddelenie, ktoré je príslušné rozhodovať o zmeškanom úkone“. Zmeškaným úkonom je úkon, ktorý mal byť uskutočnený v lehote, v prípade ktorej sa v žiadosti navrhuje jej opätovné začatie, a ktorého cieľom je získať právo alebo podať opravný prostriedok.
- 50 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o žalobu podanú na Všeobecný súd proti rozhodnutiu odvolacieho senátu EUIPO, aj keby sa mal uplatniť článok 81 nariadenia č. 207/2009, vzhľadom na odseky 2 a 4 tohto článku by to predpokladalo, aby bol zmeškaný úkon, t. j. žaloba, vykonaný v lehote dvoch mesiacov od odpadnutia dôvodu zmeškania lehoty, ktorý neumožnil podať žalobu skôr, a aby v tej istej lehote bola na príslušný orgán, t. j. Všeobecný súd, podaná žiadosť o uvedenie do predchádzajúceho stavu. To nezodpovedá výkladu, ku ktorému chcela dospieť žalobkyňa, a potvrdzuje predovšetkým to, že nijaká služba, ani oddelenie EUIPO nemohlo rozhodnúť.
- 51 Okrem toho záver uvedený v bode 45 vyššie nemožno vyvrátiť skutočnosťou, ktorú zdôraznila žalobkyňa, že v odseku 5 článku 81 nariadenia č. 207/2009, ktorý stanovuje výnimky z uplatnenia tohto článku v prípade niektorých lehôt týkajúcich sa konaní pred EUIPO, sa nespomína lehota na podanie žaloby na Všeobecný súd, ktorá bola začlenená do článku 65 toho istého nariadenia. Táto absencia je vysvetlená tým, že článok 81 nariadenia č. 207/2009 sa neuplatňuje ako celok na konania začaté pred súdom Únie. Ako tiež zdôraznila žalobkyňa, naproti tomu článok 82 toho istého nariadenia, nazvaný „Pokračovanie v konaní“, ktorý sa týka situácií, keď neboli dodržané lehoty „voči“ EUIPO, ktoré by mohli byť napravené, nepochybne výslovne vo svojom odseku 2 uvádza medzi ustanoveniami stanovujúcimi lehotu, ktoré sú vylúčené z jeho pôsobnosti, článok 65 toho istého nariadenia. Tento nedostatok súladu v rámci prezentácie ustanovení článkov 81 a 82 nariadenia č. 207/2009 však naopak nebráni tomu, aby sa usúdilo, že v oboch typoch situácií sa ustanovenia vzťahujúce sa na lehoty „voči“ EUIPO nemôžu týkať lehôt na podanie žaloby na súd Únie.
- 52 Odvolací senát teda správne v nadväznosti na register odvolacích senátov určil, že nemá právomoc na preskúmanie žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu podanej žalobkyňou, v dôsledku čoho musí byť tretí žalobný dôvod zamietnutý.

O zvyšných žalobných dôvodoch

- 53 Zistenie, ku ktorému sa dospelo v bode 52 vyššie, je dostatočné na zamietnutie žaloby spolu s návrhmi týkajúcimi sa vrátenia veci EUIPO bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody uvedené žalobkyňou, ktoré sú neúčinné v rozsahu, v akom nemôžu – za predpoklad, že by boli dôvodné – viesť k zrušeniu napadnutého aktu.
- 54 Odvolací senát totiž zamietol odvolanie podané proti listu registra odvolacích senátov z 29. augusta 2014 ako neprípustné. V tejto súvislosti na to, aby sa prejednávanej žalobe proti napadnutému rozhodnutiu nemohlo vyhovieť, stačí, aby jeden z dôvodov neprípustnosti, ktorý uplatnil odvolací senát, bol dôvodný, ako bolo konštatované v bode 52 vyššie (pokiaľ ide o viaceré dôvody odôvodňujúce rozhodnutie Komisie, pozri analogicky rozsudky zo 6. novembra 1990, Taliansko/Komisia, C-86/89, EU:C:1990:373, bod 20, a zo 14. decembra 2005, General Electric/Komisia, T-210/01, EU:T:2005:456, body 42 a 43, alebo, pokiaľ ide o viaceré dôvody nezákonnosti uplatnené Všeobecným súdom, rozsudok z 18. marca 1993, Parlament/Frederiksen, C-35/92 P, EU:C:1993:104, bod 31, alebo tiež, pokiaľ ide o viaceré dôvody zamietnutia žaloby Všeobecným súdom, uznesenie z 24. januára 1994, Boessen/CES, C-275/93 P, EU:C:1994:20, body 25 a 26).
- 55 Konkrétne, pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod žalobkyne, podľa ktorého odvolací senát porušil článok 65 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, keď potvrdil, že dátumom doručenia prvého rozhodnutia, ktorý mal byť zohľadnený na účely stanovenia lehoty na podanie žaloby na Všeobecný súd, bol 20. december 2013, EUIPO v podstate správne tvrdí, že tento žalobný dôvod je neúčinný vzhľadom na úvahy odvolacieho senátu, ktoré viedli k zamietnutiu žiadosti o uvedenie do predchádzajúceho stavu z dôvodu neprípustnosti.

O trovách

- 56 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa vo veci nemala úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi EUIPO.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Monster Energy Company je povinná nahradiť trovy konania.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. júna 2016.

Podpisy